

Dne 9. února roku 2010 slavnostně představil tehdejší ministr pro lidská práva Michael Kocáb společně s policejním ředitelem a zástupcem firmy Microsoft projekt Červeného tlačítka. Jednalo se o plugin pro webové prohlížeče vyvinutý na zadání neziskové organizace Národní centrum bezpečnějšího internetu. Deklarovaným účelem bylo v první řadě „bojovat zejména s tvůrci a provozovateli internetových stránek zaměřených na dětskou pornografii, pedofilii, dětskou prostituci“.¹

Záhy po uvolnění pluginu pro veřejnost se Červenému tlačítku dostalo negativní mediální publicity. Podle serveru *Technet.cz* program odesílal na Policii ČR i některé nadbytečné informace o svých uživateli.² Celým případem se začal zabývat Úřad pro ochranu osobních údajů. Jednalo se zároveň o poslední vážnější zásah Červeného tlačítka do veřejného prostoru: najít na českém internetu dětskou pornografii je takřka nemožné, a aplikace zaměřená na udávání takových stránek proto postrádá smysl.

Výše uvedený případ je pro regulaci dětské pornografie na internetu charakteristický. Na jedné straně vzniká obsáhlá legislativa, mediální kampaně s prvky morální paniky a snahy jednotlivců i neziskových organizací bojovat proti šíření tohoto jevu. Na straně druhé narážíme na skrytá místa, mezery, preventivní zásahy, obtížnou dostupnost a ještě obtížnější definovatelnost dětské pornografie. To platí především o takzvané virtuální dětské pornografii. Ta se pohybuje na hranici zákona a na jejím příkladu lze popsat řadu úrovní, jež spojují a zároveň oddělují uživatele, tvůrce, zprostředkovatele i ty, kteří dohlížejí na dětskou pornografii v rámci státních institucí. Cílem této studie tedy bude prozkoumat jednotlivé úrovně regulace především slovesných artefaktů, které mohou být považovány za dětskou pornografii.

Regulace reprezentací sexuality

Vývoj moderní regulace reprezentací sexuality v umění můžeme rozdělit do tří fází. První se zaměřuje na obsah a snaží se z oběhu vyloučit díla, která způsobem zobrazení lidské sexuality překračují dobové konvence. Druhá fáze, kontextová, rozlišuje nekonvenční zobrazení sexuality na tolerovanou, umělecko-erotickou, a zapovězenou, utilitárně-pornografickou, přičemž změna paradigmatu se překrývá s nástupem moderny v 19. století. Sexuální revoluce šedesátých let 20. století na Západě vedla k liberalizaci vztahu společnosti k pornografii. Třetí fáze regulace reprezentací sexuality proto již přestala

1) „Červené tlačítko bude chránit děti na internetu“, Česká televize, 9. 2. 2010, <<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/media-it/80431-cervene-tlacitko-bude-chranit-deti-na-internetu>>, přístup 24. 10. 2014.

2) Václav Nývlt, Jan Kužník: „Tlačítko na ochranu dětí, které představil Kocáb, špehuje uživatele internetu“, *Technet.cz*, 10. 2. 2010, <http://technet.idnes.cz/tlacitko-na-ochranu-deti-ktere-predstavil-kocab-spehuje-uzivatele-internetu-1sy/-sw_internet.aspx?c=A100209_234814_sw_internet_kuz>, přístup 24. 10. 2014.

rozlišovat mezi pornografií a erotikou. Důraz se přesunul na ochranu dětských recipientů a na hlídání podmínek vzniku pornografického díla, jehož obsahová stránka není sama o sobě relevantní, ale je důležité, aby při tvorbě nedošlo k překročení zákona. Z toho důvodu jsou postihovány filmy či fotografie zachycující sexuální styk lidí se zvířaty. Naopak sadomasochistická (dominantně/submisivní) tvorba bývá tolerována, protože natáčení probíhá za souhlasu dospělých aktérů a nikdo ze zúčastněných není poškozen dlouhodobými fyzickými následky.

Výjimku z tohoto myšlenkového a legislativního vývoje představuje virtuální dětská pornografie. Sexuální revoluce šedesátých let totiž při procesu legitimizace různých reprezentací sexuality zanechala jako reziduum pornografii dětskou, která byla dříve nerozlišovanou součástí komplexu vyloučené pornografie. Společenské přijetí homosexuálních, transsexuálních či sadomasochistických praktik ponechalo dětskou pornografii jako nejzazší mez oddělující přijatelné reprezentace lidské sexuality od nepřijatelných. Toto vyloučení postihlo i pornografii virtuální, tedy takovou, která nepracuje s popisem či zobrazením reálných osob.

Virtuální dětská pornografie z pohledu práva

K posouzení otázky, zda výroba, držení a jiné nakládání s virtuální dětskou pornografií naplňuje znaky trestného činu, nepostačuje znalost příslušného ustanovení trestního zákoníku, ale je třeba uplatnit obecné zásady trestního práva. Ani pak ale nelze získat definitivní a naprosto jednoznačnou odpověď.

Virtuální dětskou pornografií rozumíme pornografické dílo, které zobrazuje dítě (což je z hlediska českého práva osoba mladší osmnácti let) nebo osobu jevící se být dítětem, přičemž není myšleno dítě skutečné, nýbrž smyšlené. Může se jednat o kresbu, počítačovou animaci, plastiku či jakékoliv jiné znázornění fiktivního dítěte (či fiktivní osoby dítětem se jevící).

Při čistě formálním pojetí trestného činu by výroba, držení a jiné nakládání s takovou virtuální dětskou pornografií bezesporu naplňovalo znaky trestného činu podle § 192 trestního zákoníku (č. 40/2009 Sb.) „výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií“. V tomto ustanovení jsou použity termíny „dítě“ a „osoba, jež se jeví být dítětem“. Právě druhý termín byl doplněn novelou č. 330/2011 Sb. za účelem kriminalizace virtuální dětské pornografie. Podle důvodové zprávy se v případě této novely jedná o transpozici Rámcového rozhodnutí Rady Evropy 2004/68/SVV, které za dětskou pornografii označuje i materiál obsahující „realistické zobrazení neexistujícího dítěte“.³ Při čistě formální interpretaci bychom tak mohli dospět k závěru, že osoba, která si pro svou vlastní potřebu nakreslí na papír obrázek dívky s drobnými prsy při sexuální aktivitě, je za tento čin trestně odpovědná. Koneckonců právě vyrobila pornografické dílo zobrazující osobu, která se jeví být dítětem.

Formální pojetí trestného činu je však v českém právním řádu doplněno korektivem v podobě zásady subsidiarity trestní represe. Podle ní lze trestní odpovědnost pachatele

3) Důvodová zpráva k zákonu č. 330/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, *Společná česko-slovenská digitální parlamentní knihovna*, <<http://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?o=6&ct=297&ct1=0>>, přístup 5. 11. 2014.

a trestněprávní důsledky s ní spojené uplatňovat jen v případech společensky škodlivých. Právní teorie tedy dovozuje, že k trestnosti určitého jednání se vyžaduje nejen naplnění formálních znaků trestného činu (textu příslušného paragrafu), ale i dosažení dostatečné míry společenské škodlivosti. Z toho důvodu by se autor inkriminované kresby s největší pravděpodobností nemusel obávat trestu odnětí svobody na šest měsíců až tři léta, který by mu hrozil při ryze formálním pojetí tohoto trestného činu.

Právě nedostatečná míra společenské škodlivosti byla důvodem, proč před přijetím výše citované novely trestního zákoníku právní teorie dovozovala, že držení virtuální dětské pornografie trestným činem není. Vzhledem k tomu, že ustanovení o zákazu dětské pornografie mají za cíl chránit děti před sexuálním zneužíváním a rovněž jejich mravní vývoj, dovozovalo se, že u smyšlených dětí k žádnému ohrožení ani zneužívání nedochází. Samo držení virtuální dětské pornografie podle převládajícího názoru ani nezvyšuje riziko zneužití dítěte, může naopak sloužit jako alternativa k takovému chování. Existují ale i opačné názory, podle kterých držení – byť virtuální – dětské pornografie stimuluje pedofilní chování, podněcuje fantazii a pomáhá překonat zábrany k analogickému chování v realitě.

Z tohoto úhlu pohledu již závěr o nedostatečné míře společenské škodlivosti virtuální dětské pornografie učinit nelze, a proto i před přijetím výše citované novely existovaly názory, že virtuální pornografie by měla být kriminalizována. Zmíněná novela měla podle důvodové zprávy deklarovat trestnost virtuální dětské pornografie, nebyl však použit jednoznačný pojem „realistické zobrazení neexistujícího dítěte“, ale vágnější „osoba, jež se jeví být dítětem“. Zde zůstala určitá míra nejistoty, zda je myšlena skutečná osoba, která se jeví být dítětem a jejíž přesný věk neznáme, nebo osoba zcela fiktivní.

Přijetí novely č. 330/2011, jejímž cílem bylo zavést trestnost držení a jiného nakládání s virtuální dětskou pornografií, každopádně otevřelo dveře jejímu postihu. Do té doby právní teorie naopak dovozovala, že se na ni trestní postih nevztahuje. Cesta zosvětlení trestní represe v oblasti dětské pornografie je blízka postupu uplatňovanému ve Spojených státech. V USA byla do přijetí precedentsního soudního rozhodnutí v roce 2003 postihována pouze pornografie, při jejíž výrobě bylo zneužito konkrétní dítě. Vypátrat ono dítě se však dařilo pouze v minimu případů, což autorům či držitelům těchto děl umožňovalo argumentovat tím, že došlo k pozměnění výchozího materiálu a že dílo skutečné dítě již nezobrazuje. Od roku 2003 je proto v USA za dětskou pornografii výslovně prohlášena také její virtuální podoba.

Nejasná dikce § 192 však i v současnosti vyvolává otázky o trestnosti virtuální dětské pornografie. V každém konkrétním případě zůstává tak na rozhodnutí soudu, zda za použití zásady subsidiarity trestní represe shledá dostatečnou míru společenské škodlivosti a dovodí trestnost držení virtuální dětské pornografie či nakládání s ní. Ačkoli v České republice dosud nebyl nikdo kvůli virtuální pornografii souzen, nejistota ohledně možného uplatňování práva má zásadní vliv na tuto kategorii děl, jež vznikají zejména mezi internetovými skupinami pedofilů.

Pravidla diskuse

Nástup internetu na začátku devadesátých let představuje bezprecedentní rozšíření nejrušnějších forem pornografie. Sarah D. Goodeová v knize *Paedophiles in Society* spojuje

rozkvět výroby a distribuce dětské pornografie s internetovými diskusními fóry, která umožňují v rámci takzvaného „darknetu“, tj. oblastí internetu, jež nejsou vyhledávačům dostupné (jedná se například i o mailovou komunikaci či facebookové stránky), předávat ilegální pornografické materiály.⁴

Také pravidla diskusních fór, formulovaná s důrazem na stručnost a přehlednost, umožňují kvůli své vágnosti různé interpretace a mezi uživateli a administrátory často dochází k snahám chápat pravidla volněji či naopak přísněji. Nedostatečně přesná pravidla spolu se snahou diskutujících využívat krajní varianty jejich možných významů vedou k poměrně častému zpřesňování pravidel, což lze sledovat v procesu zveřejňování těchto „novel“.

Pravidla většiny internetových fór obsahují odstavec o zákazu šíření rasismu, sexismu či náboženské nenávisti. Rozsáhlé diskuse, například pod stránkami zpráv na serveru *Novinky.cz*, jsou kontrolovány redaktory, jež uživatelé často označují jako cenzory, kteří vyhledávají závadný obsah a likvidují ho, případně postihují ty, kteří se opakovaně provinili. Zdaleka největší skupinu takovýchto postihů přitom tvoří příspěvky s rasistickým obsahem.

Na diskusních fórech určených pedofilům je nejstriktnější komunitní autoregulaci podrobena právě dětská pornografie. Podobně jako v případě legislativy či regulace televizního vysílání se ani zde nesetkáme s přesnou definicí a historie zpřesňování pravidel svědčí o tom, jak se představa o dětské pornografii vytváří až v diskusi, popřípadě sérií konkrétních zásahů administrátora.

Například *České GL fórum* (GL jako *girllove* označuje sexuální orientaci na mladé dívky) si ve svém prvním bodě vystačilo s definicí poměrně otevřenou: „Pravidlo č. 1: Žádné prasárny :-)“.⁵

Takovýto přístup, který neusiluje o přesnou definici, vyžaduje pečlivou práci administrátora, který by měl být schopen kontrolovat problematické příspěvky a průběžně stanovovat žádoucí hranice. V případě, že příspěvek není touto instancí ohlídán, hrozí fóru zásah poskytovatele hostingu, který může celou stránku uzavřít a smazat, v krajním případě hrozí i postih trestní. Diskutující tak navštěvují tato fóra s tím, že je spojuje sexuální náklonnost k dětem a chtějí o ní diskutovat, zároveň musí sami hlídat, aby se diskuse nestala příliš otevřenou, což by mohlo vést k zániku diskusního prostoru. Tento dvojí zámer – diskutovat o sexuální tematice, a přitom o ní nediskutovat explicitně – vede v některých případech k přesnějšímu vymezení pravidel. Například web *Evropské pedofilní fórum*, což je fórum věnované především pedofilům z řad křesťanů, nabízí oproti *Českému GL fóru* výrazně přesnější vymezení. Z bodů, které jsou pro nás relevantní, vybíráme následující:

5. Zavazujete se dodržovat platné právní předpisy České republiky. Pokud žijete v jiném státu, přednost před legislativou Vaší země mají zákony ČR. Dětskou pornografii zde netolerujeme. Na celém webu <http://www.pedofilie.eu> je proto zvláště striktně zakázáno šíření dětské pornografie, uvádění odkazů a návodů k jejímu získání, její nabízení nebo poptávání.

4) Sarah D. Goode: *Paedophiles in Society. Reflecting on Sexuality, Abuse and Hope*, New York, Palgrave Macmillan 2011, s. 22–30.

5) Cykle02 [administrátor]: „Pravidla“, *České GL fórum*, 3. 6. 2007, <<http://czgl.xf.cz/czgl.8.forumer.com/viewtopic15fa.html?t=8>>, přístup 24. 10. 2014.

[...]

10. Za porušení pravidel mohou moderátoři a administrátoři použít následující tresty: smazání zprávy, příspěvku, avataru, uživatelského účtu, dále vyhození z chatu (kick), varování, dočasné částečné či úplné omezení nebo trvalé zablokování přístupu ke komunikačním prostředkům webu. Administrátoři a moderátoři mohou určit formu a délku trestu na základě vlastního uvážení, případně po poradě s ostatními moderátory a administrátory webu. Tresty se mohou v jednotlivých případech lišit, moderátoři či administrátoři mohou podle svého uvážení udělit za zdánlivě stejný prohřešek v každém jednotlivém případě trest mírnější nebo i tvrdší.

11. V případě, že potřebujete provést moderátorský zásah a nejste k němu oprávněni, můžete požádat moderátory jednotlivých sekcí fóra nebo správce chatu. Výpis moderátorů jednotlivých sekcí najdete v přehledu moderátorů. V případě, že nejste spokojeni se zásahem moderátora dané sekce či chatu, můžete podat stížnost globálnímu moderátorovi. Stížnost na globálního moderátora můžete podat u administrátora.

[...]

14. Je zakázáno na křesťanském subfóru diskutovat o existenci Boha, na to si najdete jiná diskusní fóra.⁶

Pravidla stránek *Evropského pedofilního fóra* tedy regulují tematickou náplň (zákaz pornografie, diskuse o existenci Boha) a zároveň striktně vymezují kontrolní mechanismy, kterých může být k dodržování pravidel užito. Pravidla také určují hierarchii v komunitě uživatelů fóra (uživatel – moderátor – administrátor), způsoby cenzurních zásahů i osobních trestů a konečně i způsoby, jakými se proti nim lze odvolat. V praxi se však ukázalo, že pravidlo č. 5 je třeba ještě upřesnit. Vznikl proto dodatek upravující hranici nepřijatelných vizuálních i literárních reprezentací erotických objektů:

Přehled změn:

Pravidla pro posílání obrázků, videí a povídek.

Prosíme, neposílejte do fóra a do chatu obrázky a videa (tím se myslí i kreslené či animované):

a) kde by dítě pózovalo neúměrně věku. ([uživatel, SS, LA] LS models v tomto vynikal dokonalostí)

b) který by byl evidentně pořízen za účelem zobrazit dětské genitálie – i přes oblečení. (Laura B., trikot... mám pokračovat?)

Lehce paradoxní příklad: nahatá holčička vyfocená rodiči na plovárně v pořádku je, holčička oblečená, avšak v latexovém sexyprádle a s bičíkem v ruce v pořádku není.

Zde přesně pasuje formulace ze zákona – „sexuálně vyzývavé fotografie“

c) které byly pořízeny pokoutně v případě, že je tím narušována důstojnost dítěte. (Holčička rudá studem čůrající do kanálu)

d) obrázky, které je vzhledem k situaci, kde byly pořízeny, nemravné a nemorální používat k osobnímu vzrušení (fotografie z Beslanu a jiných pohrom)

6) SponcheBob [administrátor]: „Pravidla fóra“, *Evropské pedofilní fórum*, 27. 2. 2014, <<http://forum.pedofilie.eu/viewtopic.php?f=13&t=2>>, přístup 25. 10. 2014.

e) obrázky, ze kterých lze dítě nějak snadno identifikovat (nevíme, kdo to kam přepošle, komu kde rupne v hlavě)

Povídky ano, pokud

a) neobsahují výzvy k porušování zákonů (tedy ne, že to v povídce někdo dělá, ale že k tomu autor čtenáře vybízí)

b) mají jistou literární kvalitu

Tímto nechceme sahat nikomu do svědomí, co koho vzrušuje, avšak tato pravidla nám ukládají zákony právní a morální.⁷

Dodatečná pravidla zde slouží pro přesnější definici toho, co už lze považovat za dětskou pornografii, a co tedy má být z prostoru fóra vykázáno, aby nebyl ohrožen jeho chod. Jedná se přitom zjevně o opatření reagující na minulé komunikační situace, k nimž na fóru došlo, protože některé body směřují ke konkrétním uživatelům, jejichž příspěvky se do té doby nacházely na hraně. Konkretizace přečinů tak v rámci fóra usnadnila případnou represí a ztížila možnost odvolání uživatele.

Z dodatečně přidaných pravidel také vyplývá rozdíl v postizích pro psané slovo a pro vizuální ztvárnění tématu. Hranice přitom nevede přes dualitu virtuální/reálná pornografie (postih je stejný pro fotografii i pro kresbu, pro film i animaci), nýbrž právě přes opozici psaného a vizuálního. Tato mimetická odstíněnost potom umožňuje písmu, v tomto pojetí médiu na nižší úrovni mimeze, přenášet mnohem explicitnější obsah než například fotografie. Dodatek k pravidlům navíc pouze u literární tvorby zohledňuje kritérium umělecké kvality, které u ostatních forem schází. Obě tato specifika, tedy slabší mimetické dispozice média a potenciální umělecká hodnota, mohou hrát zásadní roli při posuzování vhodnosti či nevhodnosti literárního textu. Názorně to lze doložit na příkladu zákazu a povolení *Povídky na P* od uživatele, který na *Českém GL fóru* vystupoval pod nickem Leonid Jumper.

Povídka na P

Dnes již zrušené *České GL fórum* fungovalo na internetu mezi lety 2007 a 2011. Jednalo se o poměrně malé fórum s více než šesti tisíci příspěvky a šedesáti uživateli, které se zaměřovalo na *girllove*, tedy pedofily, jimž se líbí holčičky (protějšek pak představuje zaměření *boylove*). Fórum fungovalo na základě freehostingu a bylo pronajímatelem domény zrušeno kvůli obsahu osobní pošty některých diskutujících, která byla vyhodnocena jako závadná.

V rámci tohoto fóra bylo možné přispívat do diskusní místnosti (*chatroom*) Literatura, kde se vystavovaly jak tipy na odbornou literaturu a beletrii, tak především vlastní literární tvorba, která byla posléze ostatními uživateli fóra komentována, hodnocena a rozebírána. Uživatelé fóra však diskutovali nejen o tom, zda se jim povídky líbí nebo nelíbí, ale také o tom, zda je možné dílo na veřejně přístupné stránce ponechat, aniž by přitom bylo ohroženo fórum samé, případně zda by se povídka nemohla stát příčinou trestního stíhání autora. Právě takováto diskuse vznikla pod *Povídkou na P*.

7) Cykle02 [administrátor]: „Pravidla“, *České GL fórum*, 3. 6. 2007, <<http://forum.pedofilie.eu/viewtopic.php?f=13&t=2>>, přístup 25. 10. 2014.

Author	Message
Leonid Jumper Joined: 19 Jul 2010 Posts: 151 Location: Praha	Posted: Mon Jan 24, 2011 12:24 am quote ↑ jen taková malá blbost... * Do not ask what the little girl can do for you, ask what you can do for the little girl. profile pm email
ketchup Joined: 28 Dec 2010 Posts: 106	Posted: Mon Jan 24, 2011 2:31 am quote ↑ sem se zas nasmál...některý věty sou luxusní... 😊 profile pm
efix 	Posted: Mon Jan 24, 2011 3:43 am quote ↑

Diskuse k Povídce na P Stránka Českého GL fóra s Povídkou na P. Po zásahu administrátora zbyla z povídky pouze hvězdička.

Zdroj: České GL fórum, <<http://czgl.xf.cz/czgl.8.forumer.com/viewtopica79e.html?t=1052>>, přístup 3. 12. 2014.

Povídka na P byla na *České GL fórum* přidána 24. ledna 2011 ve 12.24. Kolem osmé hodiny večer téhož dne ji administrátor fóra smazal. Diskuse sama však zůstala nedotčena, a tak můžeme sledovat, jakým způsobem probíhala.

Prvotní reakce typu „Parádní povídka-prasečinka :-)" či „puritansky perfektně :DDDDDD“,⁸ charakterizující již převzetím aliterární formy to, co pisatelům citovaných postů přišlo na povídce jedinečné, vystřídaly obavy, zda by povídka nemohla být chápána jako dětská pornografie. Uživatel efix vnesl tento prvek do debaty jako první: „Nejsem si jistý, jestli by tahle povídka nemohla být klasifikována jako dp..." Brzy se objevily i obavy o osud celé stránky: „kdyby to někdo použil jako důvod zrušení fóra, nepřečet by sis už nic."⁹

Na obhajobu povídky uvedl uživatel Flarnytryl právě argumenty týkající se umělecké povahy díla a upozornil přitom na některé analogie s klasickými díly, ve kterých jsou zobrazeny děti:

Teoreticky mohla. Stejně jako by tak mohla být klasifikována třeba opona Národního divadla a mnoho soch v centru Prahy a dalších měst [...]. Mně ta povídka nepřipadá nijak pornografická a ani jsem při jejím čtení nepocítoval žádné vzrušení. Text vnímám jako spisovatelskou srandičku, na které si autor procvičil své tvůrčí schopnosti. Mazat něco takového je padlé na hlavu.¹⁰

8) Flarnytryl, 24. 1. 2011, 14.26, <<http://czgl.xf.cz/czgl.8.forumer.com/viewtopica79e.html?t=1052>>, přístup 25. 10. 2014; Epik, 24. 1. 2011, 6.50, <<http://czgl.xf.cz/czgl.8.forumer.com/viewtopica79e.html?t=1052>>, přístup 25. 10. 2014.

9) Cykle02, 24. 1. 2011, 21.26, <<http://czgl.xf.cz/czgl.8.forumer.com/viewtopicda2.html?t=1052&postday=s=0&postorder=asc&start=15>>, přístup 25. 10. 2014.

10) Flarnytryl, 24. 1. 2011, 15.45, <<http://czgl.xf.cz/czgl.8.forumer.com/viewtopica79e.html?t=1052>>, přístup 25. 10. 2014.

Několik desítek příspěvků pod povídkou se poté věnovalo otázkám její potenciální nebezpečnosti, negativním důsledkům, které by její publikování mohlo mít, a možným způsobům, jak tyto negativní účinky utlumit. Vedle argumentů o možném trestním postihu či zbytečné provokaci poskytovatele domény zazněl i názor, že povídka sama postižitelná být nemusí, ale že by mohla rozkolísat normy dodržované ostatními autory a ti by se pak na ni mohli odvolávat jako na exemplární případ. Někteří účastníci diskuse navrhovali vytečkování nejproblematictějších míst textu, ale uživatel Cykle02, administrátor fóra, se rozhodl zakročit a povídku smazal, respektive nahradil ji v původním příspěvku hvězdičkou.

Tímto zákrokem však povídka ze světa zcela nezmizela. V první řadě totiž účastníci diskuse z jejího průběhu mohli zákaz předvídat, a povídku si proto preventivně stáhnout na pevné disky. „Škoda, ale čekal jsem to. Tak jsem si taky zazálohoval. :-) Aspoň máme důkazní materiál, kdyby přišli pro Leonida! :-)).“¹¹ Nedlouho po smazání, 12. dubna 2011, se navíc povídka objevila na konkurenčním fóru, výmluvně nazvaném *Pedodaktyl.cz*.

Ačkoliv se také na tomto fóru v diskusi objevily hlasy volající po preventivním smazání povídky, rozhodl se ji administrátor fóra ponechat na stránkách v plném znění. Jednalo se přitom o příznačný postoj: fórum *Pedodaktyl.cz* vzniklo později než *GL fórum* a mělo představovat jeho liberálnější variantu. Finanční důvody a obavy z možných problémů však vedly majitele domény k tomu, že roku 2012 neprodloužil smlouvu s poskytovatelem hostingu a celé fórum z internetu nenávratně zmizelo.

Ani zde však příběh *Povídky na P* nekončí. Na žádných dalších internetových stránkách se již sice neobjevila, ale podobně jako si ji ze strachu před cenzurou ukládali uživatelé *GL fóra*, tak uživatelé fór *GL* a *Pedodaktyl.cz* díky zkušenostem s rušením předchozích pedofilních webů průběžně zálohovali celá diskusní fóra. Ta poté mohli kdykoli znovu zveřejnit na jiném místě internetu.

Navzdory zákazu *GL fóra* i zániku domény *Pedodaktyl.cz* lze tak povídku i diskuse dohledat v archivu *České pedofilní komunity ČEPEK*.¹²

Poledne. Palác prominentního prince – pedofila. Pozoruhodně postavený, perfektního provedení. Protkaný přepychovými parky, promenádami, případně porostem.

Prostřední palác – prostorný, poněkud přezdobený. Pořádná postel pokrývá prostředek. Princ polehává, pokuřuje.

„Přineste pokrm,“ pronese přísně.

Posluhovači pospíchají. Přinášejí podnosy plné parádních pokrmů. Pečínky, polévky, párky, pokroutky. Pedofil přezíravě prohlíží pokrm. Posluhovači provedou poklonu. Pedofil prohazuje plátky pečínky, pomalu pojídá přiložené plátky papáji, polníčku, pangasia.

„Přiveďte princezny, potřebuji pozorovat,“ pokyne poradci.

„Provedu pane,“ provede poskok poklonu. Prostorem pronikne písknutí pozounu. Portálem prosvítí pět překrásných panenek. Pětileté, patnáctileté, pozoruhodně půvabné. Plavné pohyby, příjemné pohledy, porcelánová pokožka. Počínají poskakovat. Pedofil přede potěšením.

11) Fenix, 24. 1. 2011, 20.58, <<http://czgl.xf.cz/czgl.8.forumer.com/viewtopicda2.html?t=1052&postdays=0&postorder=asc&start=15>>, přístup 25. 10. 2014.

12) ČEPEK, fórum, obnovená záloha *Pedodaktylu*, <<http://www.pedofilie-info.cz/forum/viewtopic.php?f=10&t=892>>, přístup 25. 10. 2014.

„Pocem, plavovlasá,“ pokyne.

Pětiletá plavovláska poslušně přicupitá, poklekne. „Pane?“

„Přístup před pána,“ prohlásí princ, „polaskej pánovi pupek, paže, pŕlky.“

Panenka pokorně přilehne, přiloží paže, pohladí požadované partie.

„Přijemné,“ přede přerývané princ, „pohlad pupek pořádně, potom předved' pipinku.“

Panenka po pohlazení poslušně provede polohu „prak“. Princ prohlíží pipinku.

„Překrásná...“ pronese.

Políbí prdelku, pohladí pupík.

„Potřebuji polaskat přirození,“ pokyne překvapené princezně.

„Popotahováním, pusou, palcem?“

„Pusou. Pokoušeš-li, prutem poraním prdelku,“ pozvedne princ prst.

„Provedu,“ popotáhne plaše panenka.

Pracuje pečlivě. Princovo přirození prorůstá prostorem.

„Paráda,“ pípne převzrušený panovník. Prohne páteř, provede postřik. Panenka poskočí.

Poskoci patolízalsky projevují podiv.

„Perfektně provedlas, proved' přečištění pusou.“

Panenka pečlivě přelíže princovu pokožku, předně penis.

„Parádní, parádní,“ překypuje princ pozitivismem, „pojez plátek pečinky.“

Panenka plaše poděkuje, přijme pokrm, předvede poklonu.

„Pryč,“ pokyne princ.

Potěšitelky přecupitají podlahu, projdou portál.

Princ pokračuje poledním pohárem piva.

Pětiletá princeznička posléze přesně popíše policii princovy příkazy, předně pak postavení princova pyje. Policie promyslí postup pátrání. Příštího poledne pak přistihnou pedofilního prince při páchání podobných přečinů. Pořádně překvapený princ přikrývajíc [sic] přirození pronese pouze: „Přiznávám,“ poté putuje prosedět patnáct prosinců.

Princezna později pozná pravé pocity projevované princem. Pláče, prosí policisty. Prdlajs.

Potom promyslí plán. Propašuje provinilci pomeranče, prezervativy, pilník. Pomocí pilníku princ prchá. Pomocí prezervativů plave průlivem proti pevnině. Před poledne přistane. Podle plánu propašovaném [sic] pod pomerančí projde přístav, potkává princeznu. Padají polibky, pozdravy, polaskání. Připravená ponorka převáží přešťastný párek pryč.¹³

Explicitnost této povídky, popisující felaci prováděnou pětiletou holčičkou, je pro zkoumaná webová fóra poměrně výjimečná a obzvláště v kombinaci se „šťastným koncem“ představuje zvláštní případ. Důvodem, proč se na její obranu postavila řada uživatelů *GL fóra* a proč zůstala uveřejněna na *Pedodaktyl.cz*, je její zvláštní forma – aliterace –, díky níž se povídka snaží vyvázat z oblasti pornografie a směřuje do oblasti literárních hříček.¹⁴ Aliterační figuru bychom mohli ale zároveň chápat jako jednu z ezopských forem, tedy postup, který je pro pedofilní literární tvorbu příznačný.

13) Leonid Jumper: „Povídka na P“, *TERAYON 4*, 12. 4. 2011, 00.24, <<http://www.daktylarchiv.wz.cz/viewtopic.php?f=19&t=261&sid=7015495064d6db9312a87ab20bb2d629>>, přístup 25. 10. 2014.

14) Forma *Povídky na P* má v českém humoru dlouhou tradici. Viz například pořad *Na stojáka*, kde se skečem „Poprvé“ vystoupil komik Miloš Knor, 14. 3. 2009, <<http://old.stream.cz/uservideo/266805-na-stojaka-po-prve-milos-knor>>, přístup 25. 10. 2014.

Techniky transgrese

Vědomí možného zákazu, které formuje literární tvorbu na pedofilních fórech, však nelze pojímat pouze jako něco, co skrývá a zatemňuje sdělení díla, ani jako něco, co čtenáře izoluje či chrání před příliš naturalistickým popisem. Ezopské strategie se mohou stát konstitutivní součástí významové výstavby textu samého a přímým zdrojem jeho erotického působení.

Skutečnost, že se jedná o tvorbu na pedofilním fóru, totiž dovoluje autorovi i čtenáři ve větší míře zapojit do čtení kontext, ve kterém se dílo vyskytuje, a zvýraznit tímto způsobem ty významy, které by jinak mohly zůstat opomenuté. Pedofilní fórum, skupina sjednocená na základě zapovězené sexuální orientace, totiž vytváří specifický kontext, ve kterém jsou díla čtena. Pakliže někdo umístí svoji povídku na pedofilní fórum, není to proto, že je pedofilem – autorova pozice v literárním poli není determinována jeho sexuální preferencí –, ale z toho důvodu, že se dílo nějakým způsobem k této sexuální orientaci vztahuje.

Názorným příkladem může být poezie, která se objevuje na pedofilních fórech a na podobně zaměřených osobních blozích. Čtena mimo kontext, zdá se vyjadřovat zcela banální sdělení, navíc značně neobratnou, naivistickou formou.

Fx100d: *Pocity*

Rád bych teď k nohám Tvým klekl,
co cítím k Tobě, hned bych Ti řekl.
Život svůj celičký rád bych Ti dal,
abys ho přijala, moc bych si přál.

Nemohu pocity Tvou duši zatížit,
láskou svou nechci ti ublížit.
Sedím tu sám s rukama v klíně,
slzy se do očí derou velmi silně.¹⁵

Artem_is: *Pro ni*

Deset tisíc světelných let
vzdálení jsme od sebe,
čas je pro nás jak velká zeď,
co dělí mne teď od tebe.¹⁶

Teprve odpovídající způsob čtení umožní dešifrovat, čím nesmí být „duše zatížena“ a co vyjadřuje obrat „láskou svou nechci ti ublížit“. Toto zpřítomnění nepřítomného, tedy pedofilní lásky, lze tedy spatřit jako produktivní průrvu mezi textem a zákazem. Podobně kontext modeluje i ezopské zaměření obratu „Deset tisíc světelných let / vzdálení jsme

15) Dostupné z <<http://www.pedofilie-info.cz/autor/kuba/page/4>>.

16) artem_is: „Pro ni“, 18. 11. 2013, 0.16, <<http://www.pedofilie-info.cz/forum/viewtopic.php?f=31&t=2600>>, přístup 3. 11. 2014.

od sebe“, kdy se zdánlivě banální hyperbola vzdálenosti stává znakem věkového rozdílu, tedy symbolem zakázané pedofilní lásky.

Výše rozbíraná *Povídka na P* zase pro svoji legitimizaci (přinejmenším zčásti neúspěšnou) užívala formální prostředky literární hříčky, přesah díky své příslušnosti k specifickému literárnímu útvaru. Tato příslušnost pak měla odtrhnout prvky dětské pornografie od jejich utilitární funkce jako erotického stimulantu.

Další legitimizační strategii představuje rýsování hranice, která zůstává svým překročením zachována a potvrzena. Tento postup použil autor *Povídky na P* Leonid Jumper ve své rozsáhlejší próze *Tři přání*,¹⁷ která popisuje život tří záhadných dívek. Při procházce v lese se jedna z nich setká s pedofilním houbařem, který ji za drobnou úplatu přesvědčí k orálnímu sexu. Záhy je viník zadržen policií a detaily celé události jsou rozebrány u výslechu. Potenciálně nepřipustný popis je tak legitimizován negativním hodnocením v rámci narrativu, což umožňuje autorovi, aby se od obsahu distancoval.

Ve stejné próze, která se vyznačuje dlouhými dialogy a skromným, neproblematickým dějem, nejsou dívky explicitně pojednávány jako sexuální objekty. Na zakázanou sexualitu upozorňují pouze pečlivé popisy každodenního svlékání a oblékání. Tyto pasáže, které jsou ve většině jiné literatury potlačeny v pozadí, pakliže nejsou spojeny s explicitním erotickým efektem, zpřítomňují zákaz popsat svlékající se dívky jako objekty erotické touhy. Teprve kontext nepřístupnosti umožňuje číst tyto zdouhavé popisy jako literaturu erotickou. Význam kontextu pro čtení potenciálně závadné literatury dále ozřejmuje případ dvou zásadně odlišných čtení fanouškovské fikce.

Severus Snape a paní Blanch

Výrazný prvek boje proti pedofilům představuje jeho *grass roots* povaha, tedy skutečnost, že se jedná o osobní iniciativu či spontánní angažovanost, což se může projevit nejružnějšími způsoby. Nejviditelněji se může jednat o davovou morální paniku přiživovanou masovými médii. Jaromír Volek uvádí případ, kdy dav v anglickém Portsmouthu v reakci na vlnu novinových a televizních poplašných informací o pedofilech útočil na osoby, které byly z nějakého důvodu podezřelé z pedofilní inklinace. Dav zaútočil i na pediatrickou ordinaci, jejíž zničení zapříčinil toliko stejný slovní základ obou výrazů (tj. pedofilie a pediatrie).¹⁸

Poněkud jemnější prostředky se užívají v rámci souboje o chápání pedofilie v internetovém prostoru. Sarah D. Goodeová popisuje konflikt takzvaných propedofilních a antipedofilních aktivistů, který se vede o podobu hesel jako *grooming* či *pedophilia* na anglické *Wikipedii*, tedy na stránkách, které jsou pro internetové vyhledávače na prvním místě, pokud jde o pojmy a jejich definice.¹⁹ V českém prostředí, kde se nevyskytují organizované antipedofilní skupiny, má heslo pedofilie na národní *Wikipedii* všechny rysy působení propedofilního aktivismu a diskusní pedofilní fóra na heslo často odkazují jako na zdroj užitečných informací.

17) Leonid Jumper: „Tři přání“, 3. 6. 2014, 0.58, <<http://forum.pedofilie.eu/viewtopic.php?t=214&p=772>>, přístup 25. 10. 2014.

18) Jaromír Volek: „Konstrukce morální paniky a sociální exkluze“, *Sociální studia* 5, 2000, č. 5, s. 97–113, zde s. 97.

19) S. D. Goode: *Paedophiles in Society*, cit. dílo, s. 31–53.

Nejnižší úrovní aktivismu je pak osobní iniciativa při potlačování údajně nevhodného obsahu na internetu. Nejčastější formu představují příspěvky blogerů, především těch konzervativních, kteří varují před pedofily v rámci širší diskuse o právech sexuálních menšin. Vlna takovýchto příspěvků se objevila například v roce 2013 v důsledku účasti skupiny pedofilů na pražském průvodu Prague Pride, který se zaměřuje proti homofobii. Další rok se už organizátoři pochodu od pedofilů distancovali.

Na případ spojený s literaturou, kterou by bylo možné označit jako virtuální dětskou pornografii, upozornila ve své bakalářské práci o tzv. *slash fan fiction* Jana Glocarová.²⁰ *Slash fan fiction* patří mezi velice rozšířené druhy *fan fiction*, tedy literatury, kterou vytvářejí fanoušci populárních literárních děl a která sdílí některé prvky, především pak postavy a fikční svět, s dílem výchozím. Tak vznikají například rozsáhlé fanouškovské texty ze světa Tolkienova *Pána prstenů* či televizních seriálů. *Slash fan fiction* pak představuje takový typ *fan fiction*, který se zaměřuje na sexuální vztahy mezi fikčními postavami stejného pohlaví. Takto pojatá povídka z fikčního světa seriálu *Star Trek* se například bude zaměřovat na milostný vztah kapitána Jamese Kirka s prvním důstojníkem Spockem a podobně.

K dlouhodobě největším fandomům (sdružení fanoušků) patří ten, který se utvořil okolo románové ságy J. K. Rowlingové o mladém kouzelníkovi Harrym Potterovi a jeho přátelích. Literární dílo, které explicitně popisuje sexuální styk nedospělých postav z tohoto románového cyklu, pak lze teoreticky označit jako virtuální dětskou pornografii. Klíčový rozdíl oproti tvorbě na fórech pro pedofily však představuje odlišný kontext. Zatímco autoregulace *GL Fóra* je založena na vědomí, že se jedná o hraniční jev, spojený velmi úzce s trestnou činností, pro autory *slash fan fiction* tvorba představuje toliko zábavnou kratochvíli, kterou lze sdílet s přáteli a dalšími nadšenci. Zatímco tvorba na *GL Fóru* vzniká v kontextu psychiatrických léčeben, trestních oznámení a mediální demonizace, potterovský *slash* má mnohem blíže k bestsellerům, hollywoodským trhákům a maškarním slavnostem.

Jestliže tedy zveřejnění sexuální povídky na pedofilním fóru vyvolává rozsáhlou diskusi o případné regulaci, která může vyústit v rámci ochrany stránek až v její odstranění, v případě *slashových* povídek se autoři po předchozí domluvě s poskytovateli hostingu rozhodli toliko upozornit na nevhodnost obsahu pro osoby mladší osmnácti let. Sám obsah této fanouškovské tvorby přitom z hlediska sexuálních popisů do značné míry překonává otevřenost pedofilních webů.

Například v povídce *Sex profesora Snapea* autor pod nickem Aradia popisuje sblížení profesora a jeho žáka následovně:

[...] Snapea zahalila mlha sexuálního šílenství. Harry také vylezl na postel, sehnul se nad ním, stáhl profesoru lektvarů hábit a vyprostil Snapeův penis z jeho kalhot. Snape vykřikl, když Harry sklonil hlavu a přitiskl své nejisté rty na sametově jemnou špičku erektce roztíraje si po svých chlapeckých rtech „kapku touhy“.

Harryho jazyk pomalu kroužil kolem žaludu Snapeova naběhlého penisu, škádlil ho, ochutnával... ale ředitel Zmijozelu nebyl ve stavu, aby mohl čekat. Snape položil jednu ruku chlapci zezadu na hlavu, roztáhl dlouhé prsty a naváděl mladého kouzelníka tam, kde ho chtěl... kde

20) Jana Glocarová: *České čtenářky slash fan fiction a jejich pohyb v rámci virtuálního prostoru*, bakalářská práce, Brno, Filozofická fakulta Masarykovy univerzity 2011.

ho potřeboval. Snape v tu chvíli sevřel svoji erekci a vyšel vstříc Harryho snažícím se rtům, ostře se nadechl přes zatnuté zuby předtím, než jeho tvrdý penis zaplnil Harryho ústa.²¹

Spokojené fungování rozsáhlého potterovského slashového fandumu v srpnu roku 2007, tedy v době největší popularity ságy (kdy vyšel zatím poslední díl románu a pátý filmový díl), přerušil zásah anonymního aktivisty. Ten začal psát autorkám – pod většinou textů jsou podepsané ženské nicky, může se však jednat o muže – výhrůžné dopisy a požadoval, aby ze svých stránek odstranily pedofilní a zvrhlou literaturu.

Na stránkách *Blanch Manor* (*Panství paní Blanch*) se v příspěvku *Kauza „pedofilní“ obsahy blogů*²² můžeme blíže podívat na cézuru mezi kontextem, ve kterém povídky vznikají, a kontextem, do něhož je zasazuje anonym. Blanch vysvětlila poskytovateli hostingu, na kterého se aktivista se stížností obrátil, „že jsou zde pouze povídky, kde jsou holt místy milostné scény, že jinak tu žádné porno nemám“. Dále poděkovala za podporu „všem slasharům, kteří jako já milují slash, a to ne proto, že by byli pedofilní či snad perverzní, ale pro jeho neobyčejnost, nadpozemskost, krásu a libozvučnost“.²³

V poměrně rozsáhlé diskusi pod článkem, která čítá dvě stě osmdesát dva příspěvky vložené mezi 23. a 27. srpnem 2007, však můžeme sledovat, že na rozdíl od Blanch velká část autorek blogů nátlaku aktivisty, který vystupoval pod nicky „anonym“ či „vy to stále nechápete“, ustoupila a své blogy smazala. Nejprve blogy uživatelek Vrony a Lamar a nakonec i populární stránky *Hříchy Severuse Snapea* od Taťány.

Právě v této době se jako určitá prevence před možným obviněním na stránkách *Blanch Manor* objevilo okno, které vyžadovalo potvrzení plnoletosti. Tato kontextová proměna ve čtenářích vyvolávala nepříjemný pocit, protože nebyli zvyklí, aby tato tvorba byla spojována s pornografií. Uživatel fleur_packyt napsal: „Připadala jsem si jako kdybych ležla na nějaké porno či co.“ Uživatel Veracity požadoval, aby bylo upozornění odstraněno, „protože moji rodiče, jak občas projdou kolem počítače, by si toho mohli všimnout a měla bych z toho pěkně malér :o(nechce se mi sem přestat chodit jen kvůli tomu :o(“. Sama provozovatelka stránek Blanch se pak svěčila: „Teď si vážně připadám jako úchyl, když to tu mám :)))))))).“²⁴

Účinnost metod anonymního aktivisty, pokud jde o úspěšnou likvidaci blogů, které napadal jako pedofilní, měla dva důvody. Tím prvním byla nepřipravenost autorek slash fan fiction na kontext pedofilní pornografie. Zatímco pedofilní fóra se rozsáhle zabývají legislativou v teorii a praxi a jejich uživatelé jsou si vědomi toho, kam až mohou zajít a jak mají postupovat, chtějí-li se udržet v mezích zákona či jeho interpretací, autorky slashe se mohly výhrůžky právním postihem zaleknout. Navíc na rozdíl od pedofilních aktivistů nechtěly být stigmatizovány jako autorky pedofilní literatury. Druhý klíčový prvek úspěšnosti anonyma představovala snadná dostupnost osobních informací na internetu.

21) Aradia: „Sex profesora Snapea“, přel. D. J. Orlovský, Fantasmagorium, <<http://www.fantasmagorium.net/povidky/povidky-sex101.php>>, přístup 25. 10. 2014.

22) Blanch: „Kauza ‚pedofilní‘ obsahy blogů“, *Blanch Manor*, 23. 8. 2007, 22.10., <<http://blanch.blog.cz/0708/kauza-pedofilni-obsahy-blogu>>, přístup 25. 10. 2014.

23) Tamtéž.

24) Blanch, 23. 8. 2007, <<http://blanch.blog.cz/0708/kauza-pedofilni-obsahy-blogu/komentare/1/>>, přístup 25. 10. 2014.

V osobní korespondenci Blanch popsala, že autorky byly vystaveny kyberšikaně a anonym oslovoval i jejich příbuzné, partnery a zaměstnavatele, přičemž jedna z nich v návaznosti na jeho aktivity přišla dokonce o zaměstnání.²⁵

O významu kontextu pro zařazení textu do oblasti dětské pornografie svědčí skutečnost, že ani příspěvky z pedofilních fór, ani ty slashové zdaleka nepředstavují to nejextrémnější z oblasti, kterou bychom podle legislativní definice mohli do této kategorie zařadit. Servery zaměřené čistě na pornografickou literaturu, například stránky *Vaše Erotické povídky*,²⁶ většinou obsahují rozsáhlé rubriky věnované popisu sexuálního života nezletilých, v tomto případě nazvané „školačky“. Tím, že se tyto povídky vyskytují na fóru určeném převážně pro heterosexuální muže, však většinou nejsou problematizovány ani regulovány. Dětská pornografie je tedy možná pouze v prostředí, které ji jako dětskou pornografi nevnímá a nevyhledává.

Zkoumání pedofilních fór a slashových blogů navíc odhaluje jistá specifika regulace textů v internetovém prostředí. Na jedné straně je, oproti tištěné tvorbě, poměrně snazší zneprístupnit povídku, blog či celý diskusní server. Na straně druhé lze text jednoduše uchovat a publikovat ho na nových stránkách či jiným způsobem rozšiřovat po internetu, ať už veřejném či „temném“. Ačkoliv tedy byla *Povídka na P* na jednom serveru zakázána a ten, který ji ponechal zveřejněnou, již neexistuje, máme stále možnost si ji přečíst. Podobně stránky *Hříchy Severuse Snapea* nalezneme na internetu nadále. Změnil se pouze název a provozovatel stránek. Naopak v případě, že autor o svůj blog ztratí zájem, může řada textů z internetu jednoduše zmizet, aniž by je bylo možné jakkoliv dohledat či alespoň zaznamenat, že vůbec někdy existovaly. Proti této formě definitivního mizení se například provozovatelé fóra *ČEPEK* brání tím, že jsou stránky archivovány na *WebArchivu* Národní knihovny České republiky, což by mělo zaručit zachování informací i v případě zániku stránek.²⁷

Tvorba virtuální dětské pornografie na internetu je tedy regulovaná na několika úrovních. V první řadě trestním zákoníkem, který je však korigován soudní praxí. Další instanci představují provozovatelé webhostingu, kteří mohou stránky kdykoliv zrušit, pokud mají pocit, že je jejich obsah jakkoliv závadný. Nižší instanci představují administrátoři fóra, kteří ho moderují tak, aby nezadali majitelům domény příčinu ke zrušení diskusní skupiny. Regulace může mít také podobu individuálního aktivismu proti určitým žánrům. Zásadní roli přitom hraje kontext, který může dílo do pedofilního rámce začlenit nebo z něj naopak vytrhnout, přičemž legální definice dětské pornografie je v těchto případech až sekundární. Různé formy regulace můžeme zároveň chápat jako produktivní prvek, umožňující pochopit smysl takové tvorby, která směřuje za hranice, jež nesmějí být překročeny.

25) E-mail autorky Stefanovi Segimu, 13. 8. 2014.

26) *Vaše erotické povídky*, <www.vase-eroticke-povidky.cz>, přístup 25. 10. 2014.

27) *WebArchiv - archiv českého webu*, Národní knihovna ČR, <<http://wayback.webarchiv.cz/wayback/query?type=urlquery&url=http%3A%2F%2Fwww.pedofilie-info.cz>>, přístup 25. 10. 2014.